

## Z A P I S N I K

**O glavni obravnavi pri Okrožnem sodišču v Ljubljani dne 5. 12. 2006**

### **NAVZOČE SODNE OSEBE**

Okrožna sodnica: Majda Irt

**Sodnika porotnika: Ivana Jeglič  
Nevenka Marolt**

Zapisnikarica: Stanka Logan

### **PRAVDNA ZADEVA**

Tožeča stranka: MILAN STIBILJ

Tožena stranka: ŠTUDENTSKA ZALOŽBA

Zaradi prepovedi kršitve avtorskih pravic

Pri razglasitvi predmeta obravnavanja ob 11.15 uri se zglasijo:

Za tožečo stranko: osebno in odv. Marija Bele Vatovec,  
pooblastilo izkazano v spisu

Za toženo stranko: Igor Brlek, zakon. zastop. tožene stranke in odv. Mitja Jelenič-  
Novak, pooblastilo izkazano v spisu

Ugotovi se, da je pristopila vabljen priča Leon Stefanija, ki jo sodnica pouči, da bo zaslišana, nato pa zapusti razpravno dvorano.

Pooblašč. tožeče stranke vztraja pri postavljenem zahtevku in podanih navedbah,  
pooblašč. tožene str. pa pri odg. na tožbo in podanih navedbah.

Pooblaščenec tožene str. v spis vloži priprav. vlogo, ki se v dgp. vroči tožeči stranki.  
Pooblašč. tožeče stranke prosi za rok, da se bo izjasnila glede danes prejete vloge.

Sodnica pojasni, da tožeči str. poseben rok za odgovor ne bo dan, saj gre za kratko vlogo, ki obravnava vlogo tožeče stranke predvsem v procesnem smislu, tožeči stranki pa se sedaj dopusti čas 5-minut, da se z vlogo seznanijo in nanjo ustno odgovorijo.

Pooblaščenec tožeče str. pove, da se je ona z njo že seznanila, ne more pa se z njo v tako kratkem času seznaniti stranka in zato vztraja pri predlogu, da se ji dodeli rok.

Sodnica sprejme

### **SKLEP:**

Predlogu se ne ugodi.

Pooblaščenec tožeče str. v zvezi z danes prejeto vlogo pove, da navedbe v celoti preroka.

Sodnica sprejme

### **DOKAZNI SKLEP:**

Povzame se dokazni sklep na l. št. 53 – 54, prebere se zapisnik o zaslišanju Milana Stibila, zasliši se zakon. zastopnik tožene stranke Igor Brlek in pričajo Leon Stefanija.

### **Pristopi zakoniti zastopnik tožene stranke **IGOR BRLEK,****

roj. 30. 5. 1967 v Ljubljani, sin Franca, stan. Neubergerjeva 24, Ljubljana, po poklicu univer. dipl. filozof, direktor tožene stranke, brez sorodstvenega razmerja do tožeče stranke, zaslišan kot stranka, opozorjen na posledice krivega pričanja in dolžnost govoriti resnico

### **i z p o v e :**

Mi smo zavod in jaz se kot direktor tega zavoda v program ne vmešavam. S knjigami se ukvarjam, kot te že enkrat izidejo. Urednik spornega dela je bil Aleš Šteger, on je urednik zbirke Koda. Ta knjiga ne odstopa od naših prejšnjih knjig. Mi namreč izdajamo ogromno knjig, v katerih so tudi grafični citati, pa nikoli nismo imeli primerov, da bi kdo zahteval kakršenkoli pristanek. Če bi morali za vse citate dobiti dovoljenje, bi morali samo pri časopisu za kritiko znanosti, pri tem pa povem, da letno izidejo le štiri številke, zaposliti še enega človeka. Tudi v sporni knjigi so bili objavljeni deli

partitur drugih avtorjev, pa nismo imeli nikakršnih težav, mislim, da tudi ni nihče spraševal za dovoljenje, bi pa o tem vedel več povedati Stefanija.

Če pride do mejnih primerov, se običajno obrnemo na gospoda Trampuža, ki je skupaj z drugimi napisal komentar ZASP. Nanj smo se obrnili tudi v konkretnem primeru in rekel nam je, naj vztrajamo pri svojem, ker bo zadeva predstavljala precedens.

V Sloveniji se proda pribl. od 100 – 200 knjig, ki obravnavajo tovrstno literaturo, gre za založništvo, ki ni profitno, vendar mora biti kljub temu na trgu prisotno, te knjige pa običajno izidejo ob podpori Ministrstva za kulturo, takrat je podpiral to področje tudi Ministrstvo za znanost.

### **Vprašanja pooblaščenke tožeče stranke:**

Povem, da soglasja avtorja pridobimo za avtorska besedila, ki so zaključene celote (spremne besede, romani, itd..) pa tudi za grafične materiale v določenih primerih. Eno je namreč umetniško delo – kot npr. slika, medtem ko gre pri glasbi za zapis umetniškega dela, medtem ko je samo umetniško delo glasba. Če bi držala trditev tožeče stranke, da v konkretnem primeru ne gre za citat, časopisi ne bi mogli objavljati kopij, grafičnih analiz, volilnih rezultatov – tabel, saj časopisi te zadeve kopirajo in navedejo vir.

### **Vprašanja tožeče stranke:**

Povem, da je besedilo vsak zapis, ki se ga zapisuje po določenih pravilih in, ker poznamo pravila, lahko beroči zapisano enako interpretira kot je to interpretiral zapisovalec. Pri sliki to ni možno.

Če bi poleg knjige izdali zgoščenko, nam je povsem jasno, da bi morali s tožnikom urediti avtorska razmerja, ker pa gre za notno besedilo, ocenjujemo, da je to treba šteti za citat.

### **Zaslišan je stranke se zaključi.**

#### **Pristopi priča** **LEON STEFANIJA,**

roj. 11. 12. 1970 v Ljubljani, sin Dragija, stan. Malgajeva 6, Ljubljana, po poklicu muzikolog, zaposlen na Filozofski fakulteti v Ljubljani, oddelek za muzikologijo, brez sorodstvenega razmerja do tožeče stranke, zaslišan kot priča, opozorjen na posledice krivega pričanja in dolžnost govoriti resnico

#### **i z p o v e :**

Povem, da sem imel s tožnikom dva pogovora, oba pogovora sem posnel, vendar pa posnetkov nimam več. Na drugem pogovoru 23. 8. 2001 sva se s tožnikom pogovarjala tudi o analizi, jaz sem namreč analiziral skladbo tožnika. Jaz sem mu analizo pokazal, notnega primera takrat ni bilo zraven, ker je bila cela partitura na

mizi, ki mi jo je tožnik poklonil. Obžalujem, da je prišlo do te situacije, je pa nenavadno, da se z akademsko knjigo, v kateri je navedeno, za katerega avtorja gre, nekdo odloči in toži, še posebej za to, ker so bili v tej knjigi objavljeni tudi daljši notni zapisi drugih avtorjev. V Društvu skladateljev sem dobil odgovor, da se pod pogojem navedbe avtorja dela, lahko natisnejo notni zapisi v akademski publikaciji. Knjiga je bila namenjena študentom muzikologije in Akademije za glasbo ter drugim ljubiteljem glasbe.

Posebnega dovoljenja za notni zapis nisem prosil, niti ga nisem pričakoval. Jaz sem se namreč zanesel na stališče Društva slovenskih skladateljev, ki je glavno stanovsko društvo, kjer so mi zatrdili, da se odlomki lahko citirajo, s tem da morajo biti zraven podatki o avtorju dela, kar pa je že zadostna garancija in je v zvezi s tem zadeva glede avtorskih pravic zaključena. Delo so pregledali trije recenzenti, gre za redne profesorje in akademika, pri čemer so vsi s področja muzikologije, in nihče ni imel nikakršnih pripomb, čeprav so običajno pozorni na te formalnosti. Tudi zaradi tega nisem iskal nadaljnjih zakonskih opredelitev v zvezi s citati. O notnem zapisu se sploh nismo pogovarjali. Če ne bi smel izdati notnih zapisov bi knjiga izgubila velik del vsebine. Jaz tudi drugih avtorjev notnih zapisov nisem prosil za dovoljenje. Notni primeri so nepogrešljiv pripomoček, to je tako kot odlomki iz likovnih besedil, koščki slike. Za študente je taka predstavitev skorajda neizbežna. Če bi bilo delo objavljeno brez notnih primerov bi razprava po vsebini izgubila.

Sporna knjiga je moja prva knjiga, objavljala pa sem tudi že v člankih, kjer sem tudi uporabljal notne zapise, vendar ne tožnikov, marveč drugih avtorjev. Avtorjev za dovoljenje nisem prosil, vsi pa so bili seznanjeni z objavo.

Dolžina notnega zapisa je odvisna od same analize. Uporabil sem smiselne izseke, vzeto je bilo tisto, kar je za ilustracijo najbolj potrebno.

Tožnik je bil seznanjen z dejstvom, da pripravljam knjigo in da nameravam vključiti tudi njegovo skladbo, saj sva se o tem pogovarjala, nisem pa ga izrecno vprašal za dovoljenje, da analizo objavim.

### **Vprašanja pooblaščenke tožeče stranke:**

Ne spominjam se, koliko partiture je bilo objavljeno, vsekakor manj kot 10 %. Jaz sem vedel, da tožnik ni član Društva slovenskih skladateljev in vem tudi, da partitura ni izšla pri njih.

Ne drži, da bi mi tožnik po tem, ko sem mu pokazal analizo rekel, da strokovno ne vzdrži.

### **Vprašanja tožeče stranke:**

Na vprašanje, kdo so trije muzikologi, ki so opravili recenzijo knjige povem, da prof. Marija Bergamo, Nikša Gligo iz Zagreba in Andrej Rijavec.

Povem, da se o objavi partiture nisva pogovarjala v nobenem primeru.

Zakaj ste rekli glavnemu uredniku, da so vse avtor. pravice urejene, če zdaj tridte, da se o tem nisva pogovarjala.

Pooblaščenec tožene stranke vprašanju ugovarja, ker je kapciozno, saj ni razščiščeno, saj ni razščiščeno, da sta se o tem sploh pogovarjala.

Sodnica vprašanja ne dovoli.

Vprašam, če priča pozna kakšno muzikološko delo, ki je zaradi tega manj vredno.

Pooblaš. tožene str. vprašanju ugovarja, ker je vprašanje nelogično in na nanj ni možno odgovoriti.

Vprašanje se ne dovoli.

V muzikološki razpravah so analitična besedila podprta s primeri, če primerov ni v analizi, so dodani takti iz partiture. Analize notnega teksta v muzikologiji brez notnih primerov sploh ni. Kadar gre za analize, kjer je notne zapise brez težav dobiti v trgovini, se lahko namesto ponazoritve z notnim zapisom uporabi tudi citat tako, da v oklepaju zapišeš številko takta. V konkretnem primeru pa ne gre za tako študijo, saj je delo g. Stibilja skorajda nemogoče dobiti.

Drži, da mi je tožnik poklonil partituro.

S tožnikom sva se dvakrat sestala zato, ker se jaz ukvarjam z raziskovanjem glasbe in sva se pogovarjala splošno o glasbi, o konkretnem primeru pa sva se pogovarjala šele na drugem sestanku.

Povem, da sem pogovor snemal, s tem je bil tožnik seznanjen, sem pa posneto zbrisal, ker sem se bal, da bi morebiti sam zapadel v skušnjava in kasneje kaj od tega objavil, tožnik pa bi morebiti lahko tožil tudi mene.

Sodnica vpraša stranke, če imajo še kakšno vprašanje za pričo in stranke povedo, da vprašanj nimajo.

**Zaslišanje priče se zaključi.**

**Dokazovanje se zaključi.**

Pooblaščenka tožeče stranke priglaša stroške in v spis vloži stroškovnik.

Pooblaš. tožene stranke priglaša stroške:

- pristop na narok, 300 tč.
- urnina, 200 tč.
- priprav. vloga, 225 tč.,
- 20 % DDV
- stroški, priglašeni kot dosedaj.

**Glavna obravnava je končana. Odločba izide pisno.**

Končano ob 13.00 uri.

Zapisnikarica:

NAVZOČI :

Okrožna sodnica:

Stanka Logan

Majda Irt

# MILAN STIBILJ

Spoštovani gospod  
Branko Oman, direktor  
Avtorska agencija za Slovenijo  
1000 Ljubljana  
Slovenska cesta 47

29 junija 2008

Spoštovani gospod direktor,

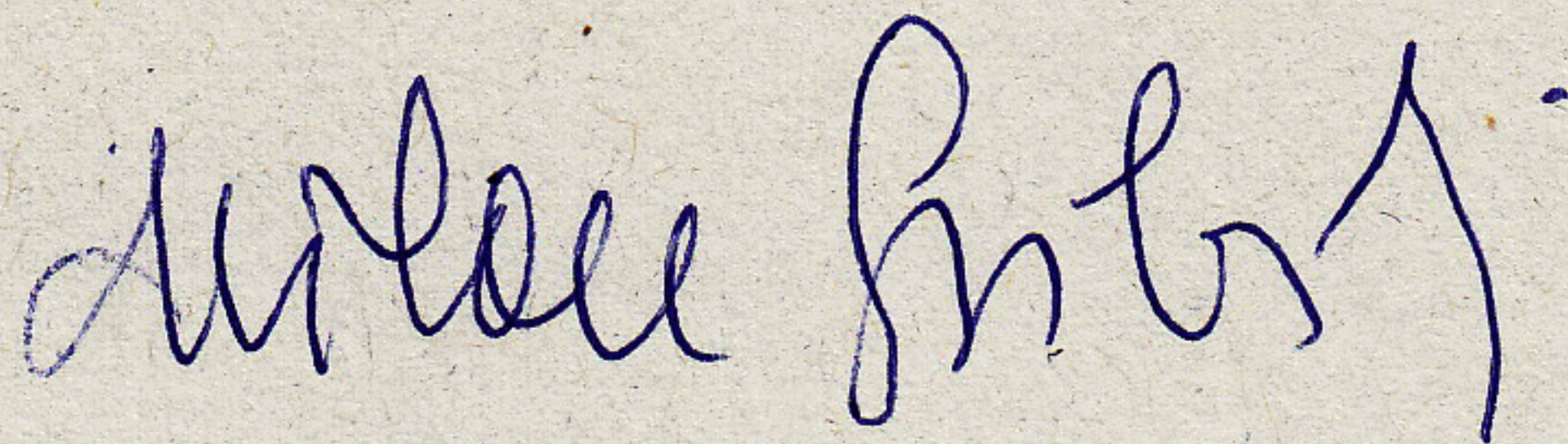
Pošiljam vam fotokopijo vašega dopisa od 11.03.2003, v katerem ugotavljate, da sem s svojim dopisom od 24.02.2003 brez potrebe prekoračil mejo dobrega okusa, ko sem protestiral v zvezi z protizakonitim in strokovno nesprejemljivim vmešavanjem vaše agencije v proces razčiščevanja in ohranjanja zakonsko opredeljenih avtorskih pravic.

Da se "ustrezno" vmešavate v tekoče sodne postopke, je povedal direktor Študentske založbe gospod Igor Brlek, ko je na glavni obravnavi pri Okrožnem sodišču v Ljubljani dne 5. decembra 2006 izjavil naslednje: "Če pride do mejnih primerov, se običajno obrnemo do gospoda Trampuša, ki je skupaj z drugimi napisal komentar ZASP. Nanj smo se obrnili tudi v konkretnem primeru in rekel nam je, naj vztrajamo pri svojem, ker bo zadeva predstavljala precedens".

Lepo vas tudi prosim, da si dejstva, da vsebine vaših dopisov in vašega delovanja nadalje ne komentiram, ne razlagate v smislu *qui tacet consentire videtur*, temveč zgolj kot znak dobre vzgoje, saj bi v nasprotnem primeru moral ugotoviti, da vaša "agencija" poskuša s prav barabskimi in celo mafijskimi prijemi ter z očitno močno povezavo z ljubljanskim Okrožnim sodiščem onemogočati uveljavljanje zaščite intelektualne lastnine na osnovi veljavne zakonodaje Republike Slovenije, saj se zdi, da vsiljuje pravo pravcato kitajsko pravno prakso, pri kateri "so postopki proti tatovom intelektualne lastnine bolj podobni kitajskemu državnemu cirkusu, kot pa sledenju siceršnje kitajske zakonodaje" (Dahlkamp, Rosenbach, Schmidt, Stark, Wagner - SPIEGEL, 35/2007).

To pismo je sicer napisano z veliko zamudo, je pa njegova vsebina nadvse aktualna!

Lep pozdrav,



- priloga
- priporočeno s povratnico

# MILAN STIBILJ

Spoštovani gospod  
Branko Oman, direktor  
Avtorska agencija za Slovenijo  
1000 Ljubljana  
Slovenska cesta 47

20 oktobra 2008

Spoštovani gospod direktor,

Pogrešam odgovor oz. kakršnikoli odziv na moje pismo od 29. junija letos, katerega kopijo za osvežitev vašega spomina tudi prilagam.

Kaj pomeni „mejni primer“ v zvezi z mojim prizadevanjem po zaščiti intelektualne lastnine in tudi kakšen izsledek je bil s strani vašega predstavnika predviden z vztrajanjem gospoda Igorja Brleka v „konkretnem primeru“, da bo „zadeva predstavljala precedens“. Ali je v tem primeru mogoče ugotoviti, da je na sodnico, ki očitno ni sposobna dojeti vsebine veljavne avtorske zakonodaja in zato očitno pod vašim vplivom vsiljuje popolnoma protizakonito rešitev z uporabo „citata“, kar v končni konsenkvenci praktično uvaja ukinitvev zaščite intelektualne lastnine, kar je verjetno in tudi očitno vaš namen z (seveda lokalnim, kar pomeni: prav hudo takorekoč podeželskim) uveljavljanjem nekakšnega „precedensa“, ki očitno ustreza kramarskemu pridobitništvu in istočasno ugodno razrešuje sodnico vsakega razmišljanja in vsake trezne presoje. Da grafična predstavitev zapisa glasbenega dela ne more biti obravnavana in tudi je ni mogoče obravnavati kot citat nekega besedila, je razvidno priloge z vsebinsko razlago iz internetne datoteke DEUTSCHER BILDUNGSSERVER. Tega besedilaza vas seveda (dokument je namenjen za druge naslove) ni potrebno prevajati, saj so menda vaši ljudje slovensko avtorsko zakonodajo enostavno prepisali iz nemške.

Prosim vas za razumevanje, da vam s svoje strani ponovno navajam ključno besedilo iz vašega pisma od 29. junija letos in vas na ta način prosim: *da si dejstva, da vsebine vaših dopisov in vašega delovanja nadalje ne komentiram, ne razlagate v smislu qui tacet consentire videtur, temveč zgolj kot znak dobre vzgoje*, saj bi v nasprotnem primeru moral ugotoviti, da vaša „agencija“ poskuša s prav barabskimi in celo mafijskimi prijemi ter z očitno možno povezavo in z vašim sodelovanjem pri odločitvah ljubljanskega Okrožnega sodišča onemogočati uveljavljanje zaščite intelektualne lastnine na osnovi veljavne zakonodaje Republike Slovenije, saj se zdi, da vsiljuje pravo pravcato kitajsko pravno prakso, pri kateri „so postopki proti tatovom intelektualne lastnine bolj podobni kitajskemu državnemu cirkusu, kot pa sledenju siceršnje kitajske zakonodaje“ (Dahlkamp, Rosenbach, Schmidt, Stark, Wagner - SPIEGEL, 35/2007).

Prav zares vas vljudno prosim, da mi izrazite vaše mnenje o izjavi gospoda Igorja Brleka in res bi bil vesel, če bi se z vašo pomočjo izkazalo, da je moje razmišljanje napačno in je gospod Brlek pred spoštovanim Sodiščem dejal nekaj, kar enostavno ne ustreza resnici.

Če ne bom prejel vašega odgovora, bodo seveda moja razmišljanja obveljala in moje sklepanje dobilo ustrezno potrditev.

- priloga
- priporočeno s povratnico

*delaufn*  
**BREZ ODGOVORA**

1000 Ljubljana \* Grablovičeva 28 \* Slovenia \* Tel. +386 1 5442277  
10707 Berlin \* Sächsische Str. 48 \* Deutschland \* Tel. +09 30 8259417

milan.stibilj@quest.arnes.si

<http://www2.arnes.si/finearts/mstibilj.html>